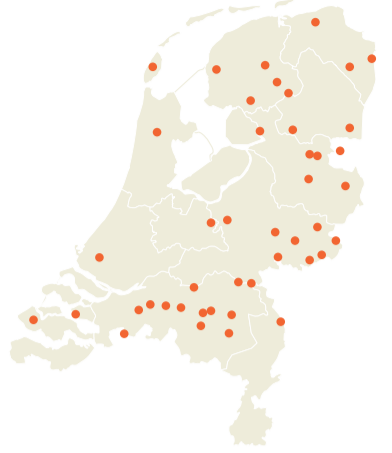

Kinderen beantwoorden vragen tijdens een kinderfeestje in het doolhof van Stoutenburg.

Foto Marcel van den Bergh / de Volkskrant

Maïsdoolhoven

030911 © de Volkskrant - rvdM. Bron: maïsdoolhoven.nl

DOOLHOFTIPS

Niet alleen het maïsdoolhof is interessant, zegt doolhovenier Ruud Haak. 'Zorg dat je je bezoekers meer kan bieden. Maak er een strobaldoolhof bij, of verzin er een met palen en touwen.' Veel agrariërs die een maïsdoolhof aanleggen geven sowieso al rondleidingen op de eigen boerderij. Haak: 'dan blijven de mensen vaak een hele dag. Vaak bestellen ze er ook nog een ijsje of frietje bij.' Misschien wel de gouden tip: een mooi patroon in het doolhof scoort altijd. 'Vorig jaar heb ik de paden van een doolhof bij een struisvogelboerderij in struisvogelvorm ontworpen', zegt Haak. 'En toen het dorp Schijndel in 2009 700 jaar bestond heb ik het jubileumwapen in een lokaal maïsveld gemaaid. Dat haalde de voorpagina van het Brabants Dagblad.'

kopermolen@hetnet.nl

Niet met je kop boven het maïsveld

In de lente, als het gras twee kontjes hoog is, maaien sommige boeren een doolhof in de maïs. 'Dat levert al gauw zesduizend bezoekers per seizoen op.'

Door **Berend Jan Bockting** en **Sara Berkeljon**

Niet wanneer we het klimtorentje hebben bereikt in het midden van een maïsveld in Stoutenburg, een klein dorp onder de rook van Amersfoort, breekt de zon door. Een regenboog verdwijnt op steenworpafstand in het groene gewas onder ons. In de verte steekt de Onze-Lieve-Vrouwetoren, de kerktoeren van Amersfoort, scherp af tegen de horizon. Het klimtorentje staat in het midden van het maïsdoolhof van Martin van Klooster (48), die deze zomer samen met zijn vrouw Marieke voor het vierde jaar op rij zijn maïsveld omtoverde tot een beschaafd attractiepark. Op een lap grond van vier hectare heeft Van Klooster een route uitgetekend van drieëneenhalve kilometer. Eerst op schaal, thuis aan de keukentafel, vervolgens in het echt: met een landbouwtrekkertje maaide hij aan het eind van de lente het dwaalparcours uit de maïs, wan-

neer de planten zo'n vijftig centimeter hoog zijn.

Aan alles is gedacht. Bij aankomst valt direct het Dixie-toilet op, aangewezen met het bordje 'wc'. Het dak steekt net boven de hoogste maïstoppen uit. Boomstammen markeren de parkeerplaats voor auto's. Er is een miniskelterbaan, een voetbalveldje, een springkussen, een schommel, een strohok om hutten in te bouwen en zelfs een opblaasstier voor rodeoedstrijdjes. In een mobiel tuinhuisje worden ijs, drankjes en chips verkocht.

Als het mooi weer is tenminste. Vandaag is het doolhof officieel gesloten; al bijna de hele dag komt de regen met bakken uit de hemel, maar dat weerhoudt Van Klooster (stevige rubberen laarzen, paraplu) er niet van om een rondje over zijn veld te lopen. Waakhond Luuk sloft trouw mee in zijn voetspoor.

Vooraf kinderen tot een jaar of 12 ko-

men er graag, zegt de melkveehouder. 'Maar ik zie ook veel ouderen een rondje lopen. Natuurlijkbezoekers bezoeken het doolhof 's ochtends in alle vroegte om herten te spotten, vogelaars maken voortdurend foto's en familiefeestjes doen het ook altijd goed. Voor veel mensen is het een relatief goedkoop uitje.'

Met zijn vrouw is Van Klooster eigenaar van landwinkel De Kopermolen, waar het stel vijftien soorten kruidenkaas en allerlei soorten zuivel van hun eigen koeien verkoopt. Het maïsdoolhof, geeft Van Klooster toe, beschouwt hij als 'een ondersteuning van de winkel'. Voorheen draaide hij 's zomers '30 procent in de min', maar sinds hij het doolhof heeft, blijft het aantal bezoekers van de winkel op peil.

Het doolhof in Stoutenburg is één van de ruim vijftien maïsdoolhoven die 'doolhovenier' Ruud Haak registreerde op zijn website maïsdoolhoven.nl. Haak (49), werkzaam in de IT-sector, beschrijft zijn fascinatie voor doolhoven als een uit de hand gelopen hobby. Hij ontwerpt niet alleen (maï)sdoolhoven, maar ook op labyrintconstructies gebaseerde puzzels.

Vanaf het eind van de 15de eeuw verschenen de eerste doolhoven in paleistuinen in Italië en Frankrijk, vertelt Haak, maar het duurde even voor het doolhof transformeerde tot een normale publieksattractie. Rond 1980 raakten de publieke doolhoven, gemaakt van conifeer, buxus- of beukenhaag, in Nederland pas echt in zwang.

Toch is het maïsdoolhof relatief nieuw. Rond de eeuwwisseling verschenen de eerste maïsdoolhoven in Nederland; overgewaaid uit Engeland en de Verenigde Staten (waar tegenwoordig maïsdoolhofhardloopwedstrijden en maïsdoolhofconsultancybureaus geen uitzondering meer zijn). 'Sinds 2004 is het in Nederland in de stroomversnelling geraakt', zegt Haak. 'Het aantal maïsdoolhoven stijgt nog altijd jaarlijks. Vorig jaar, toen ik de eerste inventarisatie maakte voor mijn website, waren het er ongeveer 30. Dit jaar heb ik er ruim 45 verzameld.'

De grootste aantrekkingskracht van het maïsdoolhof is de grootte. Haak: 'Zo'n doolhof wordt vanaf één hectare een beetje leuk, maar er zijn ook maï-

sdoolhoven met een grootte van zes hectare. Dan ben je al gauw anderhalf uur bezig, wil je er helemaal doorheen lopen. Je kunt er écht flink verdwalen.'

Maïsdoolhofeigenaar Van Klooster beaamt: 'Door een heggetje kruip je

Door een heggetje kruip je zo heen. Maar dit is natuur, dit is écht.

heen. Dit is natuur, dit is echt.'

Net als een potje boerengolf en kamperen bij de boer maakt ook het bezoek aan een maïsdoolhof deel uit van een

breedere trend; boerderijrecreatie is hip. Bijna altijd gaat het om agrariërs die graag iets extra's doen naast het runnen van hun eigen bedrijf. Daar is wel wat voor nodig. Speciaal voor het doolhof zaait Van Klooster de maïs kruislings in de grond; enkele rijen zouden het dwaalspel te eenvoudig maken - je kijkt er zo doorheen.

Het maaien van een parcours in de maïs voelt voor de boer bovendien wat dubbel. 'Daar heb ik op dat moment inderdaad wat moeite mee', verzucht Van Klooster. 'Je ziet direct wat je kapot maakt.' Hoeveel er verdwijnt? 50 ton maïs, goed voor zo'n tweeduizend euro.

Haak: 'Ik krijg soms wel reacties van boeren in de trant van: je gaat toch niet spelen in het eten? Bovendien heb je altijd te maken met gewasschade - de maïsoogst brengt uiteindelijk minder op. Maar een beetje maïsdoolhof trekt al gauw zesduizend bezoekers per seizoen, de trend zet nog wel even door.'

In september is het klaar, zegt Van Klooster vanaf het klimtorentje in het midden van zijn doolhof. 'Dan gaat de maïs eraf en voeren we het aan onze koeien.' Hij wijst naar de groene bladeren onder hem. 'Dat blijft uiteindelijk toch het hoofddoel.'